

วิจัย มทร.ล้านนา สวมบทพี่เลี้ยงเด็กเตรียมวิศวะ บ่มน้องสู่ “บัณฑิตนักปฏิบัติ”

“บัณฑิตนักปฏิบัติ”
เป้าประสงค์หลักในการผลิตบัณฑิตคุณภาพ ที่ต้องประกอบด้วยความรู้ทางวิชาการ และสามารถลงมือปฏิบัติได้จริง พร้อมสร้างสรรค์ประโยชน์ส่วนตนและส่วนรวม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยตระหนักถึงพันธกิจข้างต้น หลังประสบความสำเร็จกับการเปิดหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือ ปวช.-เ-3 แล้ว วิทยาลัยเทคโนโลยีและสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (มทร.) ล้านนา ได้เดินทางไปเปิดหลักสูตรเตรียม

วิศวกรรมศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแนวคิด ตรีศึกษา ที่ใช้หุ่นยนต์มาเพื่อเดินเรื่องนำเข้าสู่บทเรียน โดยความร่วมมือกับ โรงเรียนปรินส์รอยแอลส์วิทยาลัย จ.เชียงใหม่

และที่น่าสนใจคือการดึงพี่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิศวกรรมกลศาสตร์และชีวภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ มทร.ล้านนา มาเป็นผู้ช่วยสอน หรือที่เรียกกันว่า “พี่เลี้ยง” ให้กับน้องๆ ที่สนใจสมัครเข้ามาเรียน ฟังแล้ว “นิสิต” ว่าเป็นโครงการที่น่าสนใจ จนชักอวยากรู้อื่นๆ ไปที่มาเลยต้องไปสะกิดบรรดาพี่เลี้ยงมาเล่าให้ฟัง

เริ่มจาก ป๊อป...สุภาพ น้อมกลาง อาสาเปิดประเด็นว่า “อยากจะทำด้วยความภาคภูมิใจว่า พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราโชวาทในงานพระราชทานปริญญาบัตรให้กับบัณฑิตของราชมงคล ให้เด็กไทยเยาวชนไทยมีทักษะด้านช่างและเทคโนโลยีเป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติงานได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม จึงนำมาเป็นหลักการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย และเป็นที่มาของหลักสูตรตรีศึกษา ที่เกิดขึ้นจากแนวคิด 3 P หรือ PPP คือ Public-Private-Partnership ซึ่งเป็นความร่วมมือของ มทร.ล้านนา กับ ร.ร. ปรินส์รอยแอลส์วิทยาลัย และภาคอุตสาหกรรม การได้มีโอกาสทำหน้าที่ พี่เลี้ยงให้กับน้องๆ ทำให้เห็นว่าการเรียนโดยได้เห็นของจริงและลงมือทำมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ทำให้พวกเราเข้าใจว่าการสอน

วิศวกรรมศาสตร์เพื่อปูพื้นฐานให้เด็ก ม.1 ต้องเป็นเรื่องสนุก ให้เด็กได้ลงมือทำ ลงมือเล่น และเป็นไปได้ที่เด็กจะเรียนรู้วิชาช่างและวิศวกรรมศาสตร์อย่างไม่ต้องท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทองอีกต่อไป ที่สำคัญการให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งที่ตัวเองชอบและเตรียมตัวตั้งแต่เด็กเกิดประโยชน์มาก”

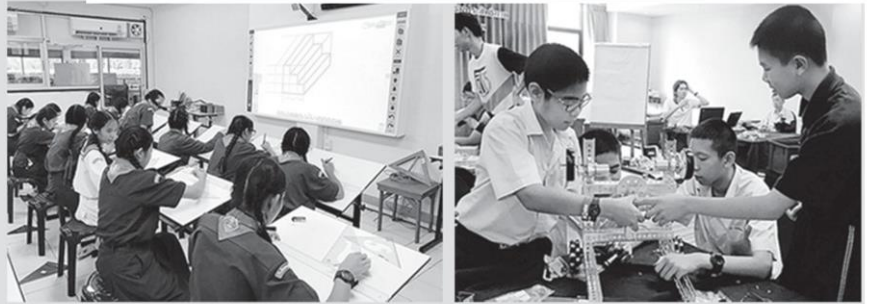
ภูมิจ...ธนภัทร ภาณุพงศ์ รับช่วงสานต่อว่า “ผมเห็นด้วยว่าการ

เรียนในปัจจุบันถ้าเรารู้ตัวเองว่าชอบและถนัดอะไรตั้งแต่เด็ก จะเกิดผลดีกับตัวเอง หลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์เพื่อให้นักเรียน ม.1 จึงเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่คิดกรอบแบบเดิม แต่จะเกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนจริงๆ เพราะได้ลงมือทำงานจริง นื่องๆจะได้ลงมือแกะ ช่อม และลงมือประกอบ ออกแบบกลไกต่างๆ ตามจินตนาการที่อยู่บนหลักการทางด้านวิศวกรรมศาสตร์อย่างแท้จริงผมเห็นใครๆก็พูดถึงการศึกษาที่ต้องมีความหลากหลายแต่พอจะทำจริงๆ มันไม่เกิดขึ้นเลย อีกทั้งก็ไม่มีมหาวิทยาลัยลงไปเป็นที่เลี้ยงจริงๆแต่เมื่อผมมาเรียนที่มทร.ล้านนาผมได้สัมผัสจริงๆ ทำให้เข้าใจบทบาท 3 P มากขึ้น และทำให้มองความรู้เชื่อมโยงอย่างเป็นองค์รวมมากขึ้น เพราะเราได้เห็นจากของจริงและมีโอกาสได้เข้าไปร่วมทำงานกับอาจารย์ ซึ่งผมมองว่าได้ประโยชน์ทั้งน้อง ม.1 และนักศึกษาที่มาเป็นที่เลี้ยง ส่วนตัวผมมองว่าหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ตามแนวคิดไตรศึกษาเป็นการตอบสนองนโยบายของภาครัฐบาล และยังสามารถผลักดัน

แนวคิดไทยแลนด์ 4.0 ให้เป็นจริงได้อย่างเป็นรูปธรรมด้วย

แนวคิดการสร้างคนอย่างยั่งยืนอีกด้วยครับ”

ตามมาด้วย แฟนต้า...มัลลิกา เชียงกา เล่าด้วยท่าทาง

ภาคภูมิจว่า “แฟนต้าคิดว่าเป็นโครงการที่มีประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้น้องๆได้ค้นพบตัวเองตั้งแต่ยังเด็ก และทำให้เด็กปี 1 อย่างพวกเขาได้เข้ามาเรียนรู้และทำสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม พูดเลยว่าถ้ามีหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์

ตั้งแต่ ม.1 โรงเรียนที่จบมา แฟนต้าจะเลือกเรียนทันที แต่ที่ผ่านมามีไม่มีหลักสูตรแบบนี้ ทำให้ต้องมาเรียนวิศวกรรมศาสตร์ในชั้นปีที่ 1 และพบว่ามีหลายเรื่องมากที่เราไม่รู้ ถ้ามีการปูพื้นฐาน

ความรู้ความคิดด้านช่างให้นักเรียนเพื่อเข้าสู่การเรียนวิศวกรรมในอนาคตกันตั้งแต่ ม.1 ตามหลักสูตรไตรภาคีเช่นนี้ แฟนต้าคิดว่าเด็กไทยจะลงมือทำงานได้และคิดเป็นมากกว่านี้ค่ะ อีกทั้งจะค้นพบตัวเองเจอตั้งแต่ต้น อันนี้วัดดูจากตัวเองคือจบ ม.6 สายวิทยาศาสตร์ เรียนเพียงแค่ทฤษฎีถึงแม้จะจบมาด้วยเกรด 3.75 แต่พอมาเรียนวิศวกรรมศาสตร์จริงๆ บอกเลยว่ายากมาก ถ้าได้ปูพื้นฐานตั้งแต่เด็กๆ จะดีกว่านี้มากค่ะ”

กานุพงศ์ ชันแก้ว หรือ “กูมิ” รับผิดชอบเนื่องจาก “ผมเรียนจบ ม.6 ยังไม่มีโอกาสทำกับน้องๆเลยครับ ดังนั้นโครงการที่มหาวิทยาลัยล้านนาทำร่วมกับโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่าง โรงเรียนปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย และ ร.ร.ดองวิทยา.ดองจ.แพร่เป็นโครงการที่ดีมากๆเป็นการสร้างโอกาสที่ดีให้กับนักเรียนตั้งแต่ยังเด็ก เพราะทำให้พี่น้องๆ ได้มีการปูพื้นฐานที่ดีสำหรับการเรียนต่อวิศวะ ผมอยากให้เกิดโมเดลเช่นนี้ในโรงเรียนทั่วประเทศ และการที่พวกเราได้มีโอกาสมาช่วยเป็นที่เลี้ยงให้กับน้องๆในโครงการหลักสูตรไตรศึกษา ทำให้เห็นว่าบทบาทของมหา-

วิทยาลัยมีส่วนสำคัญมากที่สามารถช่วยเหลือสนับสนุนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาได้ ถ้ามีมหาวิทยาลัยเข้าไปเป็นที่เลี้ยงให้โรงเรียนในแต่ละโรง จะสร้างความหลากหลายและรูปแบบใหม่ๆในการเรียนการสอนอย่างมากครับ ผมภูมิใจที่มีโอกาสมาช่วยงานในโครงการนี้ครับ น้องๆที่โรงเรียน

ปรินส์รอยแยลส์วิทยาลัย ได้เรียนรู้กลไกของหุ่นยนต์ เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนทางกลศาสตร์ ผมคิดว่าน่าจะสนุกดีมาทะเลครับ”

ปิดท้ายด้วย บอล...

กวดล ตนมิตร ฉีกยิ้มก่อนบอก

ว่า “ผมเรียนจบชั้นมัธยมปลายจากโรงเรียนนวัตกรรมวิทยายุทธ เป็นโรงเรียนในตัวเมืองเชียงใหม่ ถือว่าได้เปรียบกว่าโรงเรียนในตัวอำเภอหรือจังหวัดอื่นๆที่เล็กกว่าเชียงใหม่ แต่สิ่งที่ผมรับรู้ได้คือการเรียนวิศวกรรมศาสตร์จำเป็นต้องเตรียมตัวกันตั้งแต่เนิ่นๆ แค่เรียน ม.6 สายวิทย์ และคิดจะเรียนสายวิศวกรรมศาสตร์ผมคิดว่ายังไม่พอนะครับ อีกทั้งการที่ประเทศไทยประกาศจะเป็นไทยแลนด์ 4.0 หากรับคนมาเรียนวิศวกรรมศาสตร์เพียงแค่จบสายวิทย์แล้วสอบเข้าได้โดยไม่มีทักษะทางช่างมาก่อนหรือไม่ได้รับการปูพื้นฐานมาก่อน ผมว่าพอมาเรียนมันจะยากมาก และบางทีก็ไม่ใช่จะมีจิตวิญญาณของการลงมือทำลงมือปฏิบัติจริง หากมีการจัดหลักสูตรเตรียมวิศวะตั้งแต่ชั้น ม.1 โดยจัดหลักสูตรให้เหมาะสม ผมคิดว่าเด็กไทยจะเป็นนักปฏิบัติ นักลงมือทำและเข้าใจหัวใจของการเรียนวิศวกรรมศาสตร์หรือการเข้ามาเป็นนักเทคโนโลยีมากกว่านี้ ทั้งยังส่งผลให้ประเทศขับเคลื่อนตั้งแต่ระดับการศึกษาในชั้นพื้นฐานจริงๆ ไม่ใช่มาเรียนรู้หลังจบ ม.6 ผมว่าไม่ทันการณ์”

ฟังเสียงบรรดา “พี่เลี้ยง” เด็กเตรียมวิศวะแล้ว “นิสิตา” ว่าเป็นความเห็นที่เข้าท่า เพราะการจะสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีคุณภาพ ต้องปูพื้นฐานกันตั้งแต่เด็ก นอกจากนี้ การดึงรุ่นพี่มาช่วยเป็นที่เลี้ยงทำให้ได้หล่อหลอมความแข็งแกร่งให้กับนักศึกษา ถือว่าเป็นป็นนัดเดียวได้นกสองตัวอนาคตที่เราจะก้าวไปสู่ ไทยแลนด์ 4.0 คงไม่ไกลเกินฝัน !!!

นิสิตา/รายงาน